

Mit szeretek magamban?

Talán manapság kevesen foglalkoznak a belső tulajdonságaikkal, mindenkit csak az érdekel, hogy milyen a külső. Pedig szerintem nem csupán az határoz meg egy embert, hogy milyen a stílusa és a kinézete. Valahol nyilván a külső is számít, de nem az a legfontosabb.

Gyakran előfordulnak olyan esetek, hogy elhanyagolják belső tulajdonságaikat, elnyomják az érzéseiket. A mai fiatalok többsége küzd azzal, hogy el tudja fogadni saját magát, hogy nem lehet tökéletes, hogy nem kell minden áron hasonlítani azokhoz, akiket a világhálón lát.

Aztán eljön az idő, amikor elkezdiünk megszeretni magunkban dolgokat.

Én például szeretem magamban, hogy őszinte vagyok. Beismerem a hibáimat, és képtelen vagyok arra, hogy bárkinek is hazudjak. Mert utána jön az a szörnyű érzés, amiről nem tudod elterelni a gondolataidat.

Szeretem magamban, hogy bármikor készen állok arra, hogy segítsek a barátaimon vagy a hozzám közel álló személyeken. Nem szeretem, ha a körülöttem élők szomorúak. Szeretem, ha elfogadják a segítségemet, örülök, ha megbíznak bennem.

Szeretem azt is, hogy kitartó vagyok. Képes vagyok bármeddig elmenni, ha értelmes célt látok magam előtt. Képtelen vagyok rögtön feladni dolgokat. Mondjuk úgy, hogy ez a szó a szótáramban nem szerepel.

Végül azt emelném ki, hogy makacs vagyok. Ez talán negatív tulajdonságnak számít. Én viszont ki tudok állni az igazamért, abból nem engedek. Ezt jónak tartom.

Mindenkinek vannak hibái. De ezeken lehet dolgozni, kijavítani őket.

Utolsó gondolatom: talán a hibák szebbé is tesznek egy embert, egyedivé. Hibák nélkül nem lennénk ilyenek, amilyenek most vagyunk. A hibákból lehet tanulni. Emberből vagyunk, bárkivel megesik!

Ádám Kiara Hanna 7.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola